पूर्व्वं चतुर्होतृशब्देन सर्व्वेषां व्यवहारकारणमुक्तम्। इदानीं दशहोत्रादिशब्दैः सर्व्वव्यवहाराभावे कारणं प्रश्नोत्तराभ्यां दर्शयति। "ब्रह्मवादिनो वदन्ति। दशहोता चतुर्होता। पञ्चहोता षड्ढोता सप्तहोता। अथ कस्माच्चतुर्होतार उच्यन्त इति। इन्द्रो वै चतुर्होता। इन्द्रः खलु वै श्रेष्ठो देवतानामुपदेशनात्। य एवमिन्द्रं श्रेष्ठं देवतानामुपदेशनाद्वेद। वसिष्ठः समानानां भवति। तस्माच्छ्रेष्ठमायन्तं प्रथमेनैवानुबुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवासादिति। कीर्त्तिरस्य पूर्व्वागच्छति जनतामायतः। अथो एनं प्रथमेनैवानुबुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवासादिति" [३] इति। दशहोत्रादयः पञ्चशब्दा विद्यन्ते तेषां मध्ये चतुर्होतृशब्देन यथा सर्व्वेषामुपलक्षणम्। एवं दशहोत्रादिशब्देनापि छत्रिन्यायेन उपलक्षयितुं शक्यत्वात् कुतः शब्दान्तरैर्नोपलक्ष्यन्ते। चतुर्होतृशब्देनैव तदुपलक्षणनियमे किं कारणमिति ब्रह्मवादिनां प्रश्नः। तत्रैतदुत्तरम्। चतुर्होतृमन्त्राणां कारणत्वादयं मन्त्र इन्द्रस्वरूपः। तत्कारणत्वञ्च पूर्व्वोक्तम्, तं चतुर्होत्रा प्राजनयन्निति। इन्द्रश्च देवतानां मध्ये प्रशस्ततमः कुतः, उपदेशनात्। उपदिष्टं किं पूर्व्वस्मिन् प्रपाठके। इन्द्रस्य देवाधिपत्यं इन्द्ररूपत्वेन चतुर्होता सर्व्वेषु श्रेष्ठः। ततः श्रेष्ठेनैव सर्व्वस्य उपदेशो युक्तो न त्वन्येन। यः पुमानिन्द्रश्रेष्ठत्वं श्रुत्युपदिष्टं वेद स पुमान् समानानां स्वकीयानां निवासहेतुर्भवति। यस्मादत्र श्रेष्ठेनैव चतुर्होत्रा सर्व्वेषां व्यपदेशो